

SLUTTRAPPORT 2018

Flere innvandrerkjenter i idretten!

Prosjektnummer: 2017/HEI-160530
Søker: Norges Håndballforbund
Prosjektleder: Eva Skei
Søkerorganisasjon: Norges Idrettsforbund

FORORD

Dette er en sluttrapport for prosjektet «Flere innvandrerjenter i idretten!» som er gjennomført av Norges Håndballforbund (NHF), i samarbeid med regioner og klubber. Prosjektet har hatt en varighet på 2 år, fra 2. januar 2017 til 31. desember 2018.

Prosjektet er gjennomført som planlagt og er en videreføring av lignende prosjekter og tiltak rettet mot målgruppen barn, unge og familier med innvandrerbakgrunn.

Prosjektet har vært svært nyttig og nødvendig for oss og gitt et godt innblikk i hva som skal til for å få flere barn og unge, og spesielt jenter, med innvandrerbakgrunn, med i aktivitet i ordinær idrett i sitt nærmiljø.

Vi har fått svar på noen våre problemstillinger, men ser at det stadig dukker opp nye spørsmål og utfordringer. Å inkludere innvandrer- / flyktninge-familier i det lokale fritidsmiljøet er en stor og utfordrende oppgave, som er avhengig av et godt samspill mellom idretten og samfunnet for øvrig. Et viktig arbeid som vi ønsker å bidra i, da utenforskap til idretten og det lokale fritidsmiljøet, kan gi mange helseutfordringer, både fysisk, psykisk og sosialt.

Vi vil takke Extrastiftelsen for økonomisk støtte til dette prosjektet, som er et steg videre i forhold til å lykkes med vårt inkluderingsarbeid.

Eva Skei
Prosjektleder
Norges Håndballforbund

SAMMENDRAG

Målet med dette prosjektet - ”Flere innvandrerjenter i idretten” – er å øke antallet barn og unge, og spesielt jenter, med innvandrerbakgrunn inn i organisert aktivitet i lokale klubber. Forskning viser at jenter fra innvandrerfamilier, er svært underrepresentert i norsk idrett. Det samme viser seg for familier med innvandrerbakgrunn generelt, de deltar i liten grad i norsk idrett.

I dette prosjektet, har vi hatt med oss våre 6 regioner og mange lokale klubber til å gjøre en ekstra innsats for å få til gode prosjekter i det lokale fritidsmiljøet. En av regionene trakk seg ut av prosjektet etter første periode, da det viste seg å være for krevende i forhold til egne ressurser. De resterende 5 regionene har vært aktive hele veien og flere gjennomførte sine prosjekter ut prosjektperioden. Så vil vi evaluere og vurdere hvordan arbeidet skal fortsette videre i klubbmiljøene.

Vår intensjon og oppgave har vært å presentere håndball på en god måte, slik at deltakelse i klubb, etter hvert skulle bli en naturlig del av barna og deres familiers hverdagsliv.

For å nå det målet, var det helt nødvendig å kvalitetssikre klubbene og den aktiviteten som skulle gjennomføres. Her har samarbeidet med ansatte fagpersoner i regionene vært helt avgjørende, da det er de som har vært ansvarlige for samspillet med de enkelte klubbene.

For å kunne igangsette slike ekstraordinære tiltak måtte vi også bruke tid på å motivere klubbene til deltagelse og se på muligheter for hva som var praktisk gjennomførbart.

Valget de fleste steder har vært at en har satt i gang opplæringstiltak gjennom ulike former for håndballskoler, for deretter å hjelpe dem inn på ordinære lag i klubb. Alle tilbud som har blitt gitt i forbindelse med prosjektet, har vært gratis for deltakerne. Når spillerne kommer inn på ordinære lag i klubbene har det også vært kostnadsfritt den første sesongen. Men når klubben begynner å be om medlemsavgift, så ser vi dessverre at er det mange som faller fra. Derfor er det helt nødvendig å få foreldre/familien med, slik at de ser at det er nødvendig å bidra i dette frivillige fellesskapet.

Vi greier å engasjere barna i lek og ballspill, men det er helt nødvendig å få med foreldrene/familien, dersom de skal bli en del av det lokale idrettslaget over tid. Dette er en tøff oppgave, som vi må jobbe aktivt med videre.

BAKGRUNN FOR PROSJEKTET

Forskning, samt erfaringer fra flere prosjekter, viser at barn og unge, og spesielt jenter med innvandrerbakgrunn, er underrepresentert i norsk idrett. Dette mener vi det er viktig å gjøre noe med, da fritidsmiljøet og frivillige organisasjoner er en sentral del av norsk kultur og samfunnsliv.

I idretten blir det frivillige arbeidet, i stor grad, utført av foreldre som har aktive barn i klubben. Om lag 3/4 av norske barn/unge mellom 8 – 18 år deltar på et eller annet tidspunkt i idrettsaktiviteter. På den måten blir idretten en sentral del av norske barns oppvekst og får stor betydning for norske familiers tilhørighet i lokalsamfunnet. Tilhørighet er viktig, både når det gjelder fysisk, psykisk og sosial helse.

I idretten er det idrettens språk som gjelder. Her kan alle finne sin plass uavhengig av norskkunnskap og antall års botid i landet. Som arena for sosialisering og for å bli kjent med Norge og norsk kultur, er idretten unik. Her blir foreldre og barn kjent på treningsfeltet, på turer og konkurranser og gjennomdeltakelse på arrangementer og dugnader. Dette er det viktig at vi, i vårt flerkulturelle samfunn, inviterer innvandrerfamiliene inn i.

MÅLSETTING

Prosjektets mål er å bidra til at flere barn og unge med innvandrerbakgrunn kommer med aktivt i norsk idrett. Vi vil at de, på en naturlig måte, skal bli en integrert del av idretten og det lokale fritidsmiljøet der de bor. Vi har spesielt fokus på å få med jentene, da de er svært underrepresentert i idretten og i det lokale fritidsmiljøet for øvrig.

Parallelt med aktiviteter for barna, jobber vi aktivt med foreldre/foresatte, slik at de også blir en del av barnas aktivitet. Målet her er å øke forståelsen for norsk idrettskultur og få dem med i lokal aktivitet, som trenere, ledere og/eller andre støttefunksjoner i klubbene. I tillegg er det viktig å få synliggjort verdien av fysisk aktivitet i forhold barnas helse, trivsel og positiv selvfølelse.

Prosjektet er prioritert i NHF og skal gjennomføres i samarbeid med i våre 6 regioner, lokale klubber, mottaksskoler i aktuelle nærmiljø og flyktningetjenesten i aktuelle kommuner. Målet er at vi i løpet av prosjektperioden skal ha kommet i gang med fem (5) tiltak i minimum 5 våre 6 regioner, med ca. 20 barn tilknyttet hvert tiltak.

Dette vil gi et ekstraordinært tilbud for til sammen 500 jenter med minoritetsbakgrunn.

Tiltaket skal være et opplæringstilbud i lek og ballspill for barna, slik at de er noe forberedt når vi skal for videre å inkludere dem i lokale idrettslag.

PROSJEKTGJENNOMFØRING

Administrering av prosjektet

Prosjektet er administrert av sentralt ansatt prosjektleder, i samarbeid med regioner og lokale klubber. Regionene og den enkelte klubb har samarbeidet med utvalgte skoler og andre aktuelle medspillere i lokalmiljøet, eksempelvis kommuner, asylmottak og Frivilligsentraler.

Prosjektet startet med et felles møte mellom sentral prosjektleder og prosjektansvarlige i regionene. Her ble søknaden, målsettingene, økonomiske rammer, evalueringer og rapportering diskutert. Videre ble vi enige om fremdriften det første året og la opp en møteplan. Da avstandene er relativt store og ønsket var å jobbe tett sammen, ble vi enige om å gjennomføre mange møter på Skype, i stedet for å møtes for ofte. Dette har fungert svært bra!

Etter dette møtet ble samarbeidet mellom den enkelte region og klubb igangsatt. Regionsansvarlig rapporterte om en positiv holdning fra de fleste klubber. Det ble avtalt klare rammer for mål, gjennomføring og økonomi. Regionsansvarlig knyttet til seg en ansvarlig i hver klubb, som tok et lokalt ansvar.

Aktiviteter i klubb

Det har blitt gjennomført mange ulike prosjekter og alle har ført til god aktivitet for målgruppen. Igangsettingen har fungert relativt bra. Noen steder tok det litt tid å få på plass avtaler om halltid, transport og ansvarlige instruktører, men når det var gjort var de raskt i gang med aktivitet.

For å nå ungene i målgruppa for prosjektet, ble det naturlig at lokal klubb inngikk et samarbeid med lokal skole. Her ble det gjennomført informasjonsmøter med ledere og lærere, deltakelse med informasjon på foreldremøter og andre gruppemøter. Det ble igangsatt ulike aktiviteter hvor de aktuelle barna ble motivert til å delta:

- Håndballskoler i SFO-tiden, med instruktører fra klubb (en gang i uka i skoleåret)
- Håndballskoler internt i klubb med alle barna i klubben, med spesialstøtte til målgruppa
- Personlig oppfølging av enkelte barn inn på ordinære lag
- Skole-/klubbturneringer med mix-lag
- Sosiale aktiviteter i klubb med og uten foreldre
- Deltakelse på Landskamp og elitekamper der det var mulig, - og barna sammen med familien sin og andre norske barn på skolen.
- Oppfølging av barna etter en periode på lag i klubben var en viktig del, da det var viktig å følge med i barnas utvikling, om de mestret aktiviteten og trivdes sammen med de som allerede var etablert på laget. Her var også den enkelte trener og foreldrekontakt på det enkelte lag viktige medspillere.

Resultat og resultatvurdering

Samarbeid:

Vi gjennomførte første samarbeidsmøte med ressursgruppa i februar 2017. Ressursgruppa bestod av ansatte prosjektmedarbeidere i regionene. Her ble det stor enighet og oppslutning rundt prosjektet. Alle måtte gjøre en jobb for å forankre målet med prosjektet i egen region, i sine aktuelle klubber, skoler og kommuner.

Vi foretok en kartlegging av situasjonen i alle regioner. Dette for å få et bilde av behov, hvilke områder som hadde mange barn og familier i målgruppen, hvor det var mottak det kunne være aktuelt å involvere og ikke minst, hvilke klubber som har personlige ressurser til å delta aktivt i et slikt ekstraordinært tiltak. I denne prosessen ble kommuner også involvert.

Vi har gjennomført to fysiske møter og mange Skype-møter (6-7) i perioden. Det ble raskt igangsatt prosjekter i regionene. Samarbeidet om evalueringer og rapporteringen har fungert på en utmerket måte. Alle våre 6 regioner deltok første året, men andre året måtte Region Innlandet trekke seg på grunn av manglende ressurser til å følge opp internt.

Aktivitet:

I starten ble alle barna tilbud et opplæringstilbud i håndball, med håndballskoler. Dette fordi mange i målgruppa var ukjent med håndballidretten og vi ønsket at de skulle kunne litt håndball, når de skulle prøve seg på ordinære lag. Vi så det som viktig at de skulle kjenne mestring og være trygge når de møtte andre barn på laget, som hadde holdt på i flere år. Dette har fungert veldig bra over alt.

Det rapporteres om at mange har søkt kontakt mot klubb i de ulike områdene og at de får hjelp til å tilpasse seg. Klubbene oppfordres til å gi et gratistilbud minimum 1 år, samt bidra med enkelt utstyr der det er behov. Vi ser at en prosjektperiode på to (2 år) er altfor lite til å kunne måle resultat opp mot målsettingen om å få flere med lenger. Vi får en umiddelbar effekt, da aktiviteten er kostnadsfri for barna og deres familie. I tillegg er det en trygghet for barna at de har personer, engasjert i prosjektet, som følger opp og hjelper, både i aktiviteten og med praktiske forhold rundt som utstyr og transport. Dette er ikke et overraskende funn, da vi vet at de fleste barna i norske familier følges opp av foreldre og/eller søsken. I tillegg er foreldre de som leder klubben, er ofte trenere på barnenivå og driver inntektsbringende tiltak og dugnader. Så for barns deltakelse i idrett er ofte foreldrenes deltakelse alfa og omega.

Foreldre/familie

Parallelt med aktiviteter for barna, har vi jobber vi aktivt med foreldre/foresatte, slik at de også blir en del av barnas aktivitet. Målet var her å øke forståelsen for norsk idrettskultur og få dem med i lokal aktivitet, som trenere, ledere og/eller andre støttefunksjoner i klubbene. I tillegg er det viktig å få synliggjort verdien av fysisk aktivitet i forhold barnas helse, trivsel og positiv selvfølelse.

Her har regioner og klubber prøvd ulike metoder og modeller. De har levert ut brosjyremateriell som vi har utviklet på ulike språk, samtidig som de har forsøkt med gode dialoger direkte. Det har blitt invitert til klubbkvelder uten særlig hell. De har invitert til felles møteplasser med landskamp og elitekamper, som har fungert godt og vært trivelig for alle parter. Prosjektansvarlige i klubb har fulgt opp hver spiller og deres familie direkte, noe som har fungert godt, men vært svært ressurskrevende.

Dette viser at det er et utfordrende arbeid å få kontakt med foreldrene til barna og ikke minst få dem med i klubbens liv og virke, - samt å støtte opp rundt egne barn i klubben.

Vi ser at tett og direkte oppfølging over tid fungerer. Dette er ressurskrevende, men helt nødvendig for å få dem med oss i idretten og inkludert i klubb.

Vi vil gjerne fortsette dette arbeidet, men da ser vi at vi ikke kan gjøre dette uten et samarbeid med andre som har kontakt med foreldregruppa, som skolen, kommunen og NAV.

OPPSUMMERING OG VEIEN VIDERE

Alle regionene har foretatt en gjennomgang av målet i prosjektet, både administrativt og politisk og sett på resultatet. Både sentralledet og regionene ser stor verdi i det arbeidet som er gjort. Dette prosjektet har en verdi internt i organisasjonen ved at vi forhåpentligvis får enda flere barn som koser seg i håndballmiljøet. Men like viktig er den samfunnsmessige delen, at alle blir med og får tilhørighet i det store fritidssamfunnet, som er selve navet i de fleste lokalmiljø. Vi synes dette er et spennende og utfordrende prosjekt, - og det er helt fantastisk at hele organisasjonen samlet viser et felles samfunnsansvar for å nå et felles mål om ”Håndball for alle”.

